

sidste pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen kan beslutte, at afgiften for hunde, der holdes ved ensomt beliggende steder, skal nedsættes eller bortfalde. Bestemmelsen, der hidtil kun har været gældende i København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal, er samtidig udvidet til også at omfatte sognekommunerne. Om begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til § 2.

Til § 4.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den nugældende § 6, stk. 1, 1.-3. pkt.

Bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt., afløser § 6, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelse skal der ikke svares ny afgift, dersom hunden i løbet af året flyttes til en anden kommune eller overgår til en anden besidder, medmindre hunden derved kommer ind under en højere afgiftssats. I så fald vil det skyldige afgiftsbeløb blive forskellen mellem afgiften efter den højere sats og den allerede erlagte afgift. Bestemmelsen i 2. pkt. om, at der ikke skal svares yderligere afgift, dersom hunden i løbet af året bliver højere end 42 cm, findes i øjeblikket i § 1, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 6, stk. 3.

Til § 5.

De nugældende bestemmelser om afgiftspligten indeholder intet om, at afgiften skal betales til den myndighed — politiet eller sognefogeden — der fører hundeprotokollen, men dette kan udledes af en række af lovens bestemmelser. Man har fundet det rigtigst at indsætte en udtrykkelig bestemmelse herom i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt., svarer til den nugældende § 1, stk. 1, 3. pkt., medens bestemmelsen i 2. pkt. svarer til § 6, stk. 1, sidste pkt.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nugældende § 1, stk. 1, 2. pkt.

Til § 6.

Bestemmelsen er enslydende med den nugældende § 7.

Til § 7.

Den nugældende hundelov indeholder en række komplicerede bestemmelser om, hvem afgiften tilfalder, og hvem der skal udrede udgifterne i forbindelse med anmeldelsesordningen.

I København og Frederiksberg tilfalder afgiften kommunen, idet der dog i København stilles 10 pct. af afgiften til rådighed for politidirektøren til anvendelse til tilsvarende formål, som uden for København fyldestgøres gennem politikassernes midler. Udgifterne til tegn, protokoller og lignende afholdes af kommunen (§ 2, stk. 3).

I købstæderne, flækkerne og Marstal tilfalder 2 kr. af afgiften for hver hund politikassen, medens resten tilfalder kommunen. Udgifterne til tegnene afholdes af politikassen, medens udgifterne til protokoller og lignende afholdes af kommunen (§ 3, stk. 3).

I sognekommunerne tilfalder afgiften kommunen, der afholder udgifterne til tegn, protokoller og lignende og det sognefogeden tilkommende vederlag (§ 4, stk. 4 og 5).

Man har ved forslaget søgt at forenkle disse regler. Efter affattelsen af § 2 tilfalder afgiften ubeskåret kommunen. Det er en naturlig følge heraf, at samtlige udgifter til registre m. v. herefter må udredes af kommunen.

Til nr. 2.

Ifølge lovens § 10, stk. 1, kan politiet under visse betingelser lade de af politiet optagne hunde affive. Ved cirkulære nr. 111 af 17. juli 1958 om salg af optagne hunde har justitsministeriet imidlertid meddelt, at justitsministeriet intet har at indvende imod, at politiet, når lovens betingelser for at lade en af politiet optaget hund affive er til stede, i stedet sælger hunden på visse i cirkulæret nærmere angivne vilkår, bl. a. at hunden ikke uden politiets tilladelse overdrages til tredjemand inden for en frist af 1 måned fra optagelsen, og at den tidligere ejer inden for denne frist har ret til at få hunden tilbageleveret. Justitsministeriet har fundet det rettest nu at a jourføre lovens bestemmelse på dette punkt, således at det af selve lovteksten fremgår, at politiet kan afhænde hunden, og således at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afhændelsen.

Det foreslås, at et eventuelt overskud ved afhændelsen skal tilfalde ejeren, hvis han melder sig inden 3 måneder, og ellers statskassen. Denne frist er den samme som i § 5, stk. 2, jfr. § 4 i lov nr. 146 af 23. april 1952 om hittegods. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der som hidtil ved indsættelse af et vilkår for afhændelsen gives den tidligere ejer ret til at få hunden tilbageleveret inden for en nærmere angivet frist.

De øvrige i forslaget indeholdte ændringer af § 10, stk. 1, er af redaktionel karakter.

Til nr. 3 og 4.

Ifølge § 10, stk. 3, 1. pkt., skal visse hunderacer uden for København, Frederiksberg og Gentofte samt købstæder med over 15 000 indbyggere føres i bånd eller holdes indelukket eller forsvarligt bundet i den tid, da det udendørs arbejde efter egens skik